

## [Aksel Larsen.]

Regeringen maatte gøre hende til Minister uden Portefeuille.

I øvrigt kunde man paa bestemte Omraader, hvad Regeringens Sammensætning angaar, hvad, om jeg saa maa sige, Sammensætningen af Statens Køkkenpersonale angaar, have sikret sig lidt bedre Køgemestre. Saa var den højtærede Statsminister heller ikke kommet i den Situation, at han, før han endnu naaede at præsentere sit samlede Ministerium for Rigsdagen, blev nødt til at foretage sin første Omdannelse af det og lade det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen gaa fra Borde. Det er særdeles let fatteligt, hvorfor den højtærede Statsminister ud fra saavel politiske som personlige Bevæggrunde demonstrativt optog det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen i sit Ministerium, men denne Udnævnelse maatte virke som en ganske usædvanlig Udfordring mod hele den Del af det danske Folk, som deltog i Modstandskampen og er ansvarlig for Begivenhederne den 29. August 1943. Hvis Socialdemokratiet ikke havde tilladt sig denne Udfordring, havde Regeringen ikke haft det Prestigetab at maatte lade sig ommøblere, inden den fik begyndt at regere. Det er blot betegnende for den højtærede Statsminister og for Socialdemokratiets Ledelse, dels at man overhovedet havde moralsk Mod til at gøre Forfatteren af det berygtede Cirkulære af 1943 til Minister, og dels at man har ladet ham falde, ikke i Erkendelse af dette Fejlgreb, men paa Grund af et Stormløb fra de nybagte Udrenser i det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts og det ærede Medlem Hr. Carsten Rafts Parti.

Ministerstorm Nr. 2 blev indledt i Gaar af den forhenværende Statsminister, som er forbitret over, at hans Patentrettigheder med Hensyn til at have en konservativ Udenrigsminister er blevet krænket af Socialdemokratiet. Jeg forstaaer meget vel, at dette kan være pinligt for ham, men føler ikke Trang til at blande mig i en bitter Mands harmfnysende Opgør med hans forhenværende Ministerkollega, jeg vil kun anholde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens forargede Udbrud om Dobbeltspil. Jeg synes, at den forhenværende Statsminister, der vistnok et helt Dusin Gange her i Folketinget har stemt for en Sydslesvigpolitik, der ikke indeholder et Ord om Grænseflytning, og som adskillige Gange ydmygt og bodfærdigt har lovet Loyalitet over for Folketingets Beslutninger, men som hver Gang har ladet sine Folketingserklæringer efterfølge af den mest hemningsløse Grænseflytteragitation paa Møder ude i

Landet, selv skulde se at faa lidt ren Halm i Træskoene. Han skulde være den sidste til at tale om Dobbeltspil og til at optræde som den parlamentariske Velanstændigheds dydsirede Vogter.

Hvad Indførelsen af Arvefølgen som Udenrigsminister angaar, belyser den i øvrigt de Vanskeligheder, Statsministeren har haft at kæmpe med ved Besættelsen af Ministerportefeuillerne. Man maa kun haabe, at han ikke samtidig med at have arvet sin Udenrigsminister fra den foregaaende Regering ogsaa har arvet denne Regerings Udenrigspolitik, men desværre synes den eneste spinkle Begrundelse for et saadant Haab at være den kontinuerlige Udenrigsministers diplomatiske Evne til at tie stille i rette Tid og paa urette Sted og til uanset sine egne partipolitiske Anskuelser at optræde i hvert Fald tilsyneladende loyalt over for den Regering, han er Medlem af.

I øvrigt er det vel endnu umuligt med fuldkommen Sikkerhed at stille et Horoskop for den nye Regerings praktisk-politiske Virksomhed. Man kan naturligvis efter Statsministerens Programtale og efter forskellige andre Udtalelser fra Regeringens Medlemmer og fra Regeringspartiets Ledere danne sig en foreløbig Mening, men maa saa i øvrigt bede Regeringen om snarest at blive færdig med sit langsommelige Arbejde paa at afgrænse de mange Ministres Arbejdsomraader og at skaffe dem Kontorer og Kontorchefer, saaledes at Ministeriet kan komme i Gang med sin Regeringsvirksomhed.

Det skal man i hvert Fald gøre sig klart: Folkeflertallet krævede ikke blot en ny Regering, men ogsaa en ny Politik. Uanset hvilke Motiver en betydelig Del af Vælgerne har haft til at stemme socialdemokratisk, har de i hvert Fald ikke gjort det, for at Venstregeringens Nedskæringslinje skulde videreføres, men gjort det i Troen paa og under Krav om, at den nye Regering skulde gennemføre en Politik til Gavn for Danmark og til Forbedring af den brede Befolknings Levevilkaar. Der maa gennemføres en ny Politik, som under Udnyttelse af Danmarks rige Muligheder og i Overensstemmelse med Beslutninger paa de faglige Kongresser forbereder det arbejdende Folks Levevilkaar, samtidig med at Danmarks økonomiske Stilling rettes op og Landets Uafhængighed værnes mod alle Anslag.

Jeg tror, Folkeflertallets og i ganske særlig Grad Arbejdernes Synspunkter angaaende den kommende Tids mulige og nødvendige Politik kan udtrykkes saaledes: naar praktisk talt hele Folket er i Arbejde,